

Sygn. akt II KK 297/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012 r.,

sprawy **J. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 lutego 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 10 października 2011 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy jest oczywiście bezzasadna, albowiem podniesione w niej zarzuty są w sposób oczywisty nietrafne.

Zarzut sformułowany w pkt I kasacji dotyczy rażącego naruszenia przepisu prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. polegającego na braku wszechstronnego wyjaśnienia przez Sąd odwoławczy wszystkich okoliczności sprawy przez

rezygnację z wyjaśnienia oczywistego braku w zgromadzonym materiale dowodowym.

Przed przystąpieniem do oceny tego zarzutu w pierwszej kolejności zauważyć należy, że tożsamy zarzut pojawił się w apelacji, na co wskazuje także skarżący. Był już zatem przedmiotem dociekań i kontroli Sądu odwoławczego. Sąd ten w uzasadnieniu wyroku wskazał z jakich powodów i dlaczego zarzut dotyczący omawianej kwestii nie został uwzględniony. Zastrzeżeń tego Sądu nie budziła ocena znajdujących się w aktach sprawy opinii dotyczących obrażeń jakie odniosła pokrzywdzona. Opinie biegłych A. Z. oraz T. Ł. wzajemnie się uzupełniały, dając pełny obraz zarówno obrażeń jakich doznała pokrzywdzona w dacie zdarzenia, jak też jej możliwości percepcyjnych i aktualnego stanu zdrowia oraz wpływu zażywanych przez nią leków na warunki zdrowotne i możliwości zachowania równowagi. Biegli składali też opinie uzupełniające wraz z dołączeniem do akt kolejnych informacji medycznych w postaci dokumentacji leczenia pokrzywdzonej. Z opinii tych wynika, że w świetle znajdującej się w aktach dokumentacji medycznej i zeznań lekarza prowadzącego, obrażenia ciała stwierdzone w dniu 22.06.2010 r. u C. I. zarówno te widoczne na ciele, jak i opisane w badaniu CT głowy mają charakter świeżych. Nie mają one związku z urazem stwierdzonym u niej w dniu 4.05.2010 r., wykluczone jest także, aby obrażenia na ciele pokrzywdzonej mogły powstać od samoistnego upadku ani leki jakie przyjmowała w dawkach terapeutycznych nie powodują zaburzeń równowagi.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że trafnie Sąd odwoławczy uznał, iż dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena dowodów jest zgodna z wymogami art. 7 k.p.k. Z tych też względów zarzut kasacji jest oczywiście nietrafny.

Tak też należy ocenić zarzut sformułowany w pkt II kasacji dotyczący rażącego naruszenia prawa procesowego, tj. art. 433 § 1 i § 2 k.p.k. polegający na pobieżnym przeanalizowaniu zarzutów apelacji i akt sprawy bez rzetelnej ich oceny, co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Analiza uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku wskazuje, że wszystkie zarzuty zgłoszone w apelacji zostały przez Sąd odwoławczy rozważone i omówione. Przeprowadzona przez Sąd odwoławczy kontrola zaskarżonego wyroku jest prawidłowa. Natomiast skarżący dąży przez kwestionowanie ustaleń faktycznych

poczynionych w sprawie do wywołania ponownej kontroli wyroku Sądu pierwszej instancji, co nie może mieć miejsca w postępowaniu kasacyjnym.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.